

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.726 van 14 juni 2012
in de zaak A. 194.406/VII-37.561.**

In zake : de NV DE WILLE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Bronders
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 27 augustus 2009 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 22 januari 2009, houdende het weigeren aan de NV International Bernaerts Trading van de milieuvergunning voor het opvullen van een kleigroeve, gelegen aan de Paaltjesdreef/Kleistraat te Westmalle, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 22 juli 2008 dient de NV International Bernaerts Trading, de rechtsvoorganger van de verzoekende partij, een milieuvergunningsaanvraag in om een voormalige kleigroeve, gelegen aan de Paaltjesdreef/Kleistraat te Westmalle,

op te vullen met circa 241.000 m³ niet-verontreinigde grond. Tevens omvat het voorwerp van de aanvraag een bulldozer met een vermogen van 250 kW.

In afwijking van artikel 5.60.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) strekt de aanvraag ertoe de groeve op te vullen tot 1 m 20 onder het maaiveld met gronden die voldoen tot maximaal 80 % aan de bodemsaneringsnorm van bestemmingstype II.

3.2. De betrokken kleigroeve werd in de periode 1963-2003 volledig ontgonnen. Volgens het geldende gewestplan bevinden de betrokken percelen zich in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied. Na de beëindiging van de ontginningsactiviteiten werd het gebied afgewerkt door opvulling van de groeve tot op een hoogte van 3,6 en 2,6 meter onder het niveau van het maaiveld, conform het goedgekeurde nabestemmingsplan.

3.3. Bij besluit van 22 januari 2009 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning.

3.4. Tegen voormelde beslissing wordt op 4 maart 2009 beroep ingesteld bij de Vlaamse regering.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

3.6. Met een besluit van 27 augustus 2009 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep ongegrond en bevestigt zij de in eerste aanleg genomen weigeringsbeslissing.

Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied volgens het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1978;

Gelet op het feit dat de inrichting grenst aan bosgebied en gelegen is op een afstand van:

- circa 1450 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- circa 1370 m van een woonuitbreidingsgebied;
- circa 1860 m van een recreatiegebied;
- circa 750 m van een parkgebied;

Overwegende dat de percelen grenzen aan de ankerplaats 'Kasteel van Westmalle' en zelf gelegen zijn binnen de relictzone 'Bos- en akkercomplex Schuurhoven-Steenovens';

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op de weigering van de vergunning voor het opvullen van een kleigroeve met niet verontreinigde grond; dat de voornaamste argumenten voor de weigering door de deputatie gaan over de strijdigheid van de aanvraag met de stedenbouwkundige vergunningen, de afwateringsproblematiek, landbouw op verlaagd niveau, rationeel grondstoffengebruik en het landschappelijk oogpunt;

Overwegende dat de exploitant in hoofdzaak de opvulling van een kleigroeve beoogt met niet-verontreinigde uitgegraven bodem met een capaciteit van ongeveer 241.000 m³; dat voor de verdeling van de grond en de aanleg volgens de gewenste hellingsgraad ook een bulldozer wordt aangevraagd;

Overwegende dat de percelen gelegen zijn in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied; dat de kleigroeve na de ontginning reeds werd opgevuld en afgewerkt volgens het in 2003 goedgekeurde nabestemmingsplan; dat volgens dit plan het terrein werd geherprofileerd en heraangelegd; dat het terrein momenteel tussen 3,6 en 2,6 m onder het niveau van het maaiveld ter hoogte van de Kleistraat gelegen is; dat het noordelijke gedeelte in gebruik is als landbouwgrond en op het zuidelijke gedeelte bos werd aangeplant; dat voor de ontwatering van het terrein in ontwateringsgrachten en twee vijvers werden voorzien;

Overwegende dat in de aanvraag de opvulling gevraagd wordt tot op het niveau van het maaiveld in de Kleistraat; dat als reden voor de verdere opvulling van de reeds afgewerkte kleiput wordt aangevoerd dat het terrein ondanks de ontwateringsgrachten rondom het terrein en de profilering erg vochtig blijft; dat tengevolge hiervan het merendeel van het aangeplante bosgoed is afgestorven; dat in de plaats van het geplande bos, dit deel van het terrein gekoloniseerd wordt door pioniersvegetatie zoals wilgen, grassen en biezengrassen; dat op het gedeelte dat gebruikt wordt als landbouwgrond geen kwalitatieve landbouw kan plaatsvinden, aangezien het een drassig en waterziek gebied betreft;

Overwegende dat de opvulling van de kleigroeve gefaseerd zal verlopen; dat de groeve zal worden opgedeeld in een aantal werkbzones met een breedte van 20 meter die evenwijdig lopen met de noordelijke terreingrens; dat tussen

het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft en de lager gelegen percelen ten westen van het terrein een talud wordt aangelegd met een hoek van 34°; dat nadat alle werkzones aangelegd zijn tot een halve meter onder het maaiveld, het terrein afgewerkt zal worden met een laag teelaarde van een halve meter dik en de ontwateringsgrachten en de beplanting terug zullen worden aangebracht; dat de afwerking op dezelfde manier zal gebeuren als in het in 2003 goedgekeurde nabestemmingsplan; dat dit betekent dat het gedeelte van het terrein aan de zijde van de Kleistraat zal beplant worden met 20% eik en 80% berk in een driehoeksverband met een tussenafstand van 1 meter tussen de rijen en de kolommen; dat het terrein langs de zijde van de Paaltjesdreef na bemesting in gebruik zal genomen worden als volwaardige en kwalitatieve landbouwgrond;

Overwegende dat binnen een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen één vreemde woning gelegen is; dat de betreffende woning zich ten zuidwesten van de inrichting bevindt en bijgevolg in de gunstige windrichting;

Overwegende dat in het aanvraagdossier een afwijking wordt gevraagd op artikel 5.60.2 van titel II van het VLAREM zodat de groeve tot 1, 20 m onder het maaiveld kan opgevuld worden met gronden die voldoen tot maximaal 80% van de bodemsaneringsnorm type II (agrarisch gebied); dat bij de actualisering van het VLAREM, die op 1 maart 2009 van kracht werd, de bovenste laag waarvoor geen afwijking kan worden verleend werd uitgebreid tot 1, 50 m;

Overwegende dat in het dossier wordt aangegeven dat het grondwater zeer kwetsbaar is waar de klei ontbreekt; dat echter geen informatie over de aanwezigheid, de dikte en de kwaliteit van de resterende kleilaag werd toegevoegd; dat er eveneens geen maatregelen of gegevens in de aanvraag zijn opgenomen die een mogelijke verontreiniging van het grondwater uitsluiten;

Overwegende dat het bovendien wel degelijk de bedoeling van de wetgever is dat er ook voor groeven die conform hun nabestemming zijn ingedeeld in bestemmingstype I, II of III een studie als vermeld in artikel 5.60.2 van titel II van het VLAREM wordt uitgevoerd; dat het immers niet logisch zou zijn dat juist voor de meest kwetsbare bestemmingstypes geen studie zou vereist zijn; dat hieromtrent verwarring is ontstaan door een materiële fout met betrekking tot de indeling van het artikel in het besluit van 14 december 2007, dat op 1 juni 2008 in werking is getreden; dat deze materiële fout bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 werd rechtgezet; dat er bijgevolg geen twijfel meer bestaat over de verplichting om een studie uit te voeren, ongeacht het bestemmingstype;

Overwegende dat om voormelde redenen enkel opvulmateriaal met maximumwaarden vermeld in bijlage V van VLAREBO aanvaard mag worden;

Overwegende dat in de oorspronkelijke aanvraag de opvulling gefaseerd zou verlopen over een periode van 6 maanden; dat naar aanleiding van de verlenging van de behandelingstermijn van de milieuvergunningsaanvraag op 10 december 2008 een mobiliteitsnota, opgesteld door het milieuadviesbureau MAVA, werd overgemaakt;

Overwegende dat in voormelde nota een opvulperiode van 5 jaar wordt vooropgesteld; dat bij een spreiding van de werken over een termijn van 5 jaar een evenwicht wordt bereikt tussen de tijdsduur van de werken en de frequentie van de aanvoer van de opvulgrond; dat er gemiddeld 12 vrachtwagens per dag (24 verkeersbewegingen) zullen instaan voor de aanvoer van de grond in plaats

van 122 vrachtwagens per dag bij de oorspronkelijke opvulperiode van 6 maanden;

Overwegende dat in de mobiliteitsnota twee mogelijke routes worden voorgesteld voor de aan- en afrijdende vrachtwagens; dat bij de ene route de aanvoer en de terugkeer gebeurt via het oostelijke gedeelte van de Paaltjesdreef; dat bij het plaatsbezoek van de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen van 15 april 2009 werd vastgesteld dat de Paaltjesdreef niet geasfalteerd is; dat het tevens een private weg betreft, waarvoor eerst een gebruiksovereenkomst moet bekomen worden van twee verschillende eigenaars; dat de toelating om deze weg te gebruiken niet werd toegevoegd aan de aanvraag en er bijgevolg geen zekerheid bestaat dat deze route kan gevolgd worden;

Overwegende dat bij de andere mogelijke route de aanvoer van gronden gebeurt via de Kraaijenhorst in noordelijke richting en de terugkeer verloopt via Groot Veerle in westelijke richting; dat bij voormeld plaatsbezoek werd geconstateerd dat bij dit scenario de Paaltjesdreef enkel moet gedwarst worden ter hoogte van de toegangsweg tot de kleigroeve; dat er dan een beperkt traject volgt op een weg bestaande uit steenslagverharding; dat deze weg in slechte staat verkeert en diepe putten vertoont; dat de Kraaijenhorst en Groot Veerle twee geasfalteerde eenvaksbanen zijn, waarop kruisen niet mogelijk is; dat de route voor aan- en afvoer via de Kraaijenhorst, Groot Veerle en de verbinding met de Paaltjesdreef deel uitmaakt van drie fietsroutes, namelijk de Trappistenroute, de Bezembindersroute en de Jan vander Nootroute; dat het creëren van bijkomende transporten langs dit traject voor een kleigroeve die in het verleden reeds werd afgewerkt bijgevolg niet aangewezen is;

Overwegende dat de activiteiten van de inrichting aanleiding kunnen geven tot stofhinder; dat stofvorming immers kan ontstaan bij het laden en lossen van de vrachtwagens en het transport op de werfwegen binnen de groeve en op de openbare weg; dat indien in droge periodes het opvullen met gronden aanleiding zou geven tot stofhinder volgens de aanvraag een sproei-installatie zal worden ingezet;

Overwegende dat vervuiling van de openbare weg te allen tijde moet vermeden worden; dat het voor deze inrichting echter niet mogelijk is om een maatregel zoals een wielwasinstallatie op te leggen; dat immers onafhankelijk van de gevolgde route steeds een traject moet worden afgelegd over steenslagverharding na het verlaten van de bedrijfsterreinen;

Overwegende dat de activiteiten van aan- en afrijdende vrachtwagens en de werking van de bulldozer aanleiding kunnen geven tot geluidshinder; dat de dichtstbijzijnde woning op ongeveer 90 meter van de perceelsgrenzen gelegen is;

Overwegende dat in de aanvraag wordt aangegeven dat de hinder door lawaai zeer gering is aangezien het aantal vrachtwagens die grond aanleveren en afvoeren eerder beperkt is; dat volgens de exploitant geluidsgolven in de opvulzone worden opgevangen door de zijwanden van de kleigroeve en de bestaande vegetatiegordel rond de kleigroeve; dat door de opvulling het milderend effect van de zijwanden afneemt en uiteindelijk wegvalt; dat volgens het inplantingsplan de opvulling zal gebeuren tot op het maaiveldniveau van de Kleistraat ter hoogte van de ontwateringsgrachten en maximaal tot een hoogte

van 1 m boven het maaiveldniveau in het midden van respectievelijk het bosgedeelte en het gedeelte voor landbouwdoeleinden; dat het daarom aangewezen is om een geluidssimulatie op te maken waarbij enerzijds rekening gehouden wordt met het geluid van de vrachtwagens, die aan- en afrijden en een traject volgen langs de werfwegen in de groeve en anderzijds het geluid van de bulldozer, en dit op de slechtst mogelijk positie ten opzichte van de woningen;

Overwegende dat door de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen een geluidssimulatie werd gevraagd aan de exploitant; dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 12 mei 2009 door de exploitant een verdaging van het dossier werd gevraagd om een bijkomende geluidssimulatie uit te voeren; dat deze verdaging werd toegestaan;

Overwegende dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 2 juni 2009 een geluidsprognose voor het opvullen van de kleigroeve, uitgevoerd door Acoustical Engineering, werd overhandigd; dat bij deze geluidssimulatie uitgegaan werd van een worst case scenario, waarbij de bulldozer op vollast draait en zich op maaiveldhoogte zo dicht mogelijk bij het beschouwde evaluatiepunt bevindt; dat het geluid in vier verschillende evaluatiepunten werd gesimuleerd; dat in de Kleistraat 2, ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning, een overschrijding met ongeveer 5 dB(A) werd vastgesteld ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting; dat er geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen om aan deze overschrijding tegemoet te komen; dat bijgevolg de beoogde activiteiten niet kunnen worden toegestaan;

Overwegende dat in het beroepsschrift wordt gesteld dat de watertoets moet gebeuren in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en niet aan de orde is bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag; dat in artikel 8, § 5, van het decreet betreffende het integraal waterbeleid de vergunningen worden opgesomd die in ieder geval zijn onderworpen aan de watertoets; dat, indien dit relevant is, ook bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag de schadelijke effecten op het watersysteem aan bod moeten komen;

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, de inrichting gelegen is in het 'Netebekken' en afstroomt naar 'De Delfte Beek'; dat de kleigroeve gelegen is in mogelijk overstromingsgevoelig gebied;

Overwegende dat volgens de exploitant na de opvulling van de kleigroeve het bestaande ontwateringssysteem met grachten en vijvers grotendeels zal worden overgenomen en dat de waterhuishouding van het terrein sterk zal verbeteren; dat er echter geen rekening gehouden wordt met de mogelijke impact van de ophoging op de waterhuishouding van de omliggende percelen; dat het ophogen door opvulling van enkel dit terrein wateroverlast kan veroorzaken voor de omliggende terreinen;

Overwegende dat de waterbeheerder, in casu de gemeente Malle, een negatief advies heeft gegeven met betrekking tot de watertoets, omdat de aanvraag niet voldoet aan de in artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003 opgesomde doelstellingen;

Overwegende dat de groeve eerder reeds werd opgevuld en afgewerkt op een verlaagd niveau; dat voor de naastgelegen groeve die nog in ontginning is ook een afwerking op verlaagd niveau voorzien is; dat niet werd aangetoond dat

landbouw op verlaagd niveau niet mogelijk is op deze locatie en ook geen overtuigende argumenten werden aangereikt om de meerwaarde van de bijkomende opvulling te staven ten aanzien van de nabestemming agrarisch gebied".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partij roept in een tweede middel de schending in van artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van artikel 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de artikelen 1.1.2 en 4.5.2.1 van Vlarem II, samen gelezen met bijlage 4.5.4 en 4.5.5, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van de materiële motiveringsplicht. Tevens wordt de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag opgeworpen;

"Doordat, de Minister de milieuvergunning heeft geweigerd wegens beweerde geluidshinder louter op grond van het motief dat er op één welbepaald punt een overschrijding van de richtwaarde voor geluid voor nieuwe inrichtingen kan worden verwacht;

Dat de Minister het volgende overweegt (...):

'Overwegende dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 2 juni 2009 een geluidsprognose van de kleigroeve, uitgevoerd door Acoustical Engeneering, werd overhandigd; dat bij deze geluidssimulatie uitgegaan werd van een worst case scenario, waarbij de bulldozer op vollast draait en zich op maaiveldhoogte zo dicht mogelijk bij het beschouwde evaluatiepunt bevindt; dat het geluid in vier verschillende evaluatiepunten werd gesimuleerd; dat in de Kleistraat 2, ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning, een overschrijding met ongeveer 5 dB(A) werd vastgesteld ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting; dat er geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen om aan deze overschrijding tegemoet te komen; dat bijgevolg de beoogde activiteiten niet kunnen toegestaan worden;'

Terwijl, de vergunningverlenende overheid in concreto moet onderzoeken of de hinder die voortvloeit uit de aangevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, desgevallend mits het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden;

Dat uit het bestreden besluit zelf moet blijken waarom de aanvraag werd geweigerd; dat de uitspraak van de Minister een gemotiveerde beslissing moet omvatten van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindieners;

Dat uit de geluidsstudie die door de verzoekende partij werd overhandigd aan de GMVC blijkt dat de exploitatie geen onaanvaardbare geluidshinder met zich zal brengen, ook niet voor de dichtst bijgelegen vreemde woning op beweerdelijk 100 meter van de inrichting;

Dat er volgens de erkende deskundige slechts 2 relevante geluidsbronnen aanwezig zijn: (1) het transport van niet-verontreinigde grond met vrachtwagens, en (2) de manipulatie in situ door 1 bulldozer;

Dat wat het transport betreft, de deskundige in de mobiliteitsstudie stelt dat gemiddeld slechts 1 vrachtwagen per uur zal aankomen (of anders gezegd 2 vrachtwagenbewegingen per uur); dat de deskundige bij zijn simulatie evenwel uitgegaan is van een maximale situatie van 6 vrachtwagenbewegingen per uur (dus 3 maal de gemiddelde situatie), en dat het geluidsdrukkniveau dan nog beperkt blijft tot ca. 45 dB(A) van op een afstand van 50 meter;

Dat wat de mobiele geluidsbron betreft (1 wiellader type Caterpillar of Hyundai met een vermogen van 250 kW), de deskundige stelt dat de bulldozer gelet op de aanvoer van gemiddeld 210 m³ niet dagelijks aan het werk zal zijn, maar eerder 1 keer per week; dat alhoewel deze machine dus zeker niet volcontinu op vollast zal draaien, hiervan wel werd uitgegaan bij de simulatie teneinde de maximale belasting te beschrijven; dat de simulatie werd gemaakt voor een 'worst case scenario': de geluidsbron werd zo dicht mogelijk bij het evaluatiepunt gebracht en er werd uitgegaan van maaiveldniveau dus zonder akoestische afscherming door de oevers en bermen van de groeve; dat in werkelijkheid het geluidsdrukkniveau dus aanzienlijk lager zal liggen, gelet op het feit dat de bulldozer niet continu in vollast in werking is en gelet op de natuurlijke akoestische bescherming van de wanden van de groeve gedurende de opvulling;

Dat zelfs in deze 'worst case' simulatie de relevante waarde van het specifieke geluid ter hoogte van de bewoonde gebouwen in de omgeving in alle evaluatiepunten conform de milieukwaliteitsnorm (bestaande inrichting) en richtwaarde (voor een nieuwe inrichting) is;

Dat enkel voor het evaluatiepunt in de Kleistraat 2 ter hoogte van het dichtst bijzijnde bewoonde gebouw op ca. 100 meter van de inrichting, de milieukwaliteitsnorm wordt gehaald maar er een lichte overschrijding met ca. 5 dB(A) van de richtwaarde voor nieuwe inrichtingen is;

Dat met de erkende deskundige dus moet besloten worden dat de geluidsemissie van de exploitatie zelfs in een 'worst case' benadering alleszins tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, en dat er dus geen reden bestaat om de milieuvergunning op dit punt te weigeren;

Dat de Minister in het bestreden besluit overweegt dat de beoogde activiteiten niet kunnen worden toegestaan gelet op de overschrijding met ongeveer 5 dB(A) ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting

ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning; dat de Minister de richtwaarde(n) in kwestie duidelijk heeft toegepast als grenswaarde bij overschrijding waarvan de vergunning moet geweigerd worden, aangezien voor het overige in het bestreden besluit geen concrete elementen worden aangegeven waaruit zou moeten blijken dat de beweerde geluidshinder voor de desbetreffende woning of de ruimere omgeving onaanvaardbaar zou;

Dat artikel 4.5.2.1. van Vlarem II luidt als volgt : 'Ter beoordeling van het geluid van de inrichtingen gelden de in de bijlagen 4.5.4. en 4.5.5. bij dit besluit aangegeven waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid open lucht van een inrichting wordt getoetst'; dat hieruit duidelijk blijkt dat de geluidsnormen van Vlarem II richtnormen zijn; dat dit volgens de Raad van State impliceert 'dat uit de bestreden beslissing de concrete elementen moeten blijken op grond waarvan geoordeeld werd dat de overschrijding van die richtnormen een voor de omgeving onaanvaardbare geluidshinder tot gevolg heeft'; dat nog volgens de Raad van State 'het gebrek in het bestreden besluit aan concrete motieven die zouden kunnen verantwoorden waarom de geluidshinder de grenzen van het aanvaardbare overschrijdt, er op wijst dat de verwerende partij de richtwaarde voor geluid als grenswaarde heeft gehanteerd' (R.v.St., nr. 135.939, NV GARWIG, 12 oktober 2004 en R.v.St., nr. 150.906, 3 november 2005);

Dat in casu de Minister zoals gezegd de richtwaarde(n) inzake geluid van Vlarem II gehanteerd heeft als een grenswaarde bij overschrijding waarvan geen vergunning kan worden verleend; dat de Minister zich immers in hoofdzaak beperkt tot de vaststelling dat de geluidsprognose op één welbepaald punt in een 'worst case scenario' een overschrijding van de geluidsnorm met 5 dB(A) vooropstelt; dat dit het decisief weigeringsmotief betreft op dit punt; dat in het besluit voor het overige niet wordt duidelijk gemaakt waarom dit aanleiding zou geven tot onaanvaardbare geluidshinder, te meer daar de verzoekende partij er voor de GMVC uitdrukkelijk op had gewezen dat uit de geluidsstudie blijkt dat de geluidshinder alleszins tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;

Dat de Minister, door de geluidsnormen van Vlarem II als grenswaarden te hebben gehanteerd, getuige waarvan het feit dat in het bestreden besluit voor het overige geen concrete elementen worden aangereikt waaruit blijkt dat er sprake kan zijn van onaanvaardbare geluidshinder, artikel 4.5.2.1 Vlarem II juncto bijlage 4.5.4 van Vlarem II heeft geschonden, evenals artikel 52, 3°, b) Vlarem I en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur;

Zodat, het bestreden besluit, door de vergunning te weigeren op grond van een prognose waarin in een 'worst case scenario' op één welbepaald punt een overschrijding van de richtwaarden voor geluid met ongeveer 5dB(A) wordt voorspeld, zonder dat uit het bestreden besluit blijkt of concreet onderzocht is dat hierdoor onaanvaardbare hinder wordt veroorzaakt, en door zodoende een richtwaarde als een grenswaarde toe te passen, de in het middel opgesomde bepalingen en beginselen heeft geschonden".

"In weerwil van hetgeen de verzoekende partij stelt, overweegt het bestreden besluit omtrent de onaanvaardbare geluidshinder:

'Overwegende dat de activiteiten van aan- en afrijdende vrachtwagens en de werking van de bulldozer aanleiding kunnen geven tot geluidshinder; dat de dichtstbijzijnde woning op ongeveer 90 meter van de perceelsgrenzen gelegen is;

Overwegende dat in de aanvraag wordt aangegeven dat de hinder door lawaai zeer gering is aangezien het aantal vrachtwagens die grond aanleveren en afvoeren eerder beperkt is; dat volgens de exploitant geluidsgolven in de opvulzone worden opgevangen door de zijwanden van de kleigroeve en de bestaande vegetatiegordel rond de kleigroeve; dat door de opvulling het milderend effect van de zijwanden afneemt en uiteindelijk wegvalt; dat volgens het inplantingsplan de opvulling zal gebeuren tot op het maaiveldniveau van de Kleistraat ter hoogte van de ontwateringsgrachten en maximaal tot een hoogte van 1 m boven het maaiveldniveau in het midden van respectievelijk het bosgedeelte en het gedeelte voor landbouwdoeleinden; dat het daarom aangewezen is om een geluidssimulatie op te maken waarbij enerzijds rekening gehouden met het geluid van vrachtwagens, die aan- en afrijden en een traject volgens langs de werfwegen in de groeve en anderzijds het geluid van de bulldozer, en dit op de slechtst mogelijke positie ten opzichte van de woningen;

Overwegende dat door de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen een geluidssimulatie werd gevraagd aan de exploitant; dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 12 mei 2009 door de exploitant een verdaging van het dossier werd gevraagd om een bijkomende geluidssimulatie uit te voeren; dat de verdaging werd toegestaan;

Overwegende dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 02 juni 2009 een geluidsprognose voor het opvullen van de kleigroeve, uitgevoerd door Acoustical Engineering, werd overhandigd; dat bij deze geluidssimulatie uitgegaan werd van een worst case scenario, waarbij de bulldozer op vollast draait en zich op maaiveldniveau zo dicht mogelijk bij het beschouwde evaluatiepunt bevindt; dat het geluid in vier verschillende evaluatiepunten werd gesimuleerd; dat in de Kleistraat 2, ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning, een overschrijding met ongeveer 5 dB(A) werd vastgesteld ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting; dat er geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen om aan deze overschrijding tegemoet te komen; dat bijgevolg de beoogde activiteiten niet kunnen worden toegestaan;'

Aldus beperkt het bestreden besluit zich omtrent het bestaan van onaanvaardbare geluidshinder geenszins tot de vaststelling dat 'ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning, een overschrijding met ongeveer 5 dB(A) werd vastgesteld ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting' om

vervolgens de overschrijding van de richtwaarde met ca. 5 dB(A) als een grenswaarde te hanteren.

In het bestreden besluit wordt immers ook vastgesteld dat, hoewel de exploitant kennis heeft van het feit dat de activiteiten van aan- en afrijdende vrachtwagens en de werking van de bulldozer aanleiding kunnen geven tot geluidshinder, zeker voor de dichtstbijzijnde woning op ongeveer 90 meter van de perceelsgrenzen gelegen is, er desalniettemin 'geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen om aan deze overschrijding tegemoet te komen'.

Aldus werd in het bestreden besluit vastgesteld dat de verzoekende partij in gebreke is gebleven om in concreto de nodige maatregelen te nemen om de van de exploitatie te verwachten geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, en bijgevolg de beoogde activiteiten niet kunnen worden toegestaan".

6. In haar memorie van wederantwoord dupliceert de verzoekende partij dat de verwerende partij voorbij gaat aan de kern van haar stelling, met name dat een mogelijke overschrijding van de richtwaarden inzake geluid met 5 dB(A) op één welbepaald punt wordt gelijkgesteld met geluidshinder die het niveau van het aanvaardbare overschrijdt terwijl de erkende deskundige in zijn geluidsstudie heeft aangetoond dat die hinder wel kan worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau, dat uit het bestreden besluit helemaal niet kan worden begrepen waarom een tegenovergesteld standpunt wordt ingenomen ten opzichte van de vaststellingen van de erkende geluidsdeskundige, dat de bewering dat geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen geenszins duidelijk maakt waarom de hinder in de eerste plaats onaanvaardbaar is, dat de verwerende partij ook niet in rekening heeft gebracht dat de wanden van de groeven zullen fungeren als akoestische buffer en dat derhalve moet worden besloten dat de richtwaarden inzake geluid zonder meer zijn toegepast als grenswaarde.

7. De verzoekende partij herhaalt in haar laatste memorie dat de richtwaarden wel degelijk werden gebruikt als grenswaarden, dat in het bestreden besluit geen concrete elementen worden aangegeven waaruit moet blijken dat de geluidshinder onaanvaardbaar is, dat in het besluit inzonderheid geen sprake is van een gebrek aan akoestische demping, dat de verwerende partij er zich rekenschap moest van geven dat de geluidssimulatie uitgaat van een worstcasescenario dat zich in de praktijk nooit zal voordoen, dat niet werd afgewogen of de overschrijding van

de richtwaarde binnen redelijke grenzen geschiedt en de vergunningverlening eventueel onder bijkomende voorwaarden mogelijk is en dat het marginaal toezicht van de Raad van State toelaat na te gaan of de vergunningverlenende overheid zich heeft gebaseerd op feitelijk correcte gegevens en of zij op grond van deze gegevens in redelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

Beoordeling

8. Artikel 4.5.2.1 van Vlarem II luidt als volgt :

"Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen gelden de in de bijlagen 4.5.4 en 4.5.5 bij dit besluit aangegeven waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid in open lucht van een inrichting wordt getoetst".

Luidens artikel 1.1.2 van Vlarem II dient onder specifiek geluid te worden verstaan :

"de relevante waarde die eventueel aangepast wordt met een beoordelingsgetal; tot het specifieke geluid van een inrichting wordt eveneens geluid (lawaaï) gerekend, voortgebracht door transport, laad- en losverrichtingen, verkeer, het opwarmen en laten draaien van motoren op het terrein van de inrichting, evenals door het in- en uitgaande verkeer".

Een richtwaarde vormt, in tegenstelling tot een grenswaarde, slechts de uitdrukking van een milieukwaliteitsnorm die zoveel als mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd. Dit betekent evenwel niet dat aan de overschrijding van een richtnorm geen gevolgen mogen worden verbonden op het vlak van vergunningverlening. Meer bepaald kan niet worden uitgesloten dat de vergunningverlenende overheid, al dan niet in combinatie met de beoordeling van andere relevante milieuaspecten, tot het wettige besluit komt dat de overschrijding van de betrokken richtwaarde in de gegeven concrete omstandigheden ontoelaatbaar is.

Te dezen bevat het bestreden besluit met betrekking tot de beoordeling van de geluidshinder de volgende motieven :

"Overwegende dat de activiteiten van aan- en afrijdende vrachtwagens en de werking van de bulldozer aanleiding kunnen geven tot geluidshinder; dat de dichtstbijzijnde woning op ongeveer 90 meter van de perceelsgrenzen gelegen is;

Overwegende dat in de aanvraag wordt aangegeven dat de hinder door lawaai zeer gering is aangezien het aantal vrachtwagens die grond aanleveren en afvoeren eerder beperkt is; dat volgens de exploitant geluidsgolven in de opvulzone worden opgevangen door de zijwanden van de kleigroeve en de bestaande vegetatiegordel rond de kleigroeve; dat door de opvulling het milderend effect van de zijwanden afneemt en uiteindelijk wegvalt; dat volgens het inplantingsplan de opvulling zal gebeuren tot op het maaiveldniveau van de Kleistraat ter hoogte van de ontwateringsgrachten en maximaal tot een hoogte van 1 m boven het maaiveldniveau in het midden van respectievelijk het bosgedeelte en het gedeelte voor landbouwdoeleinden; dat het daarom aangewezen is om een geluidssimulatie op te maken waarbij enerzijds rekening gehouden wordt met het geluid van de vrachtwagens, die aan- en afrijden en een traject volgen langs de werfwegen in de groeve en anderzijds het geluid van de bulldozer, en dit op de slechtst mogelijk positie ten opzichte van de woningen;

Overwegende dat door de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen een geluidssimulatie werd gevraagd aan de exploitant; dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 12 mei 2009 door de exploitant een verdaging van het dossier werd gevraagd om een bijkomende geluidssimulatie uit te voeren; dat deze verdaging werd toegestaan;

Overwegende dat op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 2 juni 2009 een geluidsprognose voor het opvullen van de kleigroeve, uitgevoerd door Acoustical Engineering, werd overhandigd; dat bij deze geluidssimulatie uitgegaan werd van een worst case scenario, waarbij de bulldozer op vollast draait en zich op maaiveldhoogte zo dicht mogelijk bij het beschouwde evaluatiepunt bevindt; dat het geluid in vier verschillende evaluatiepunten werd gesimuleerd; dat in de Kleistraat 2, ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning, een overschrijding met ongeveer 5 dB(A) werd vastgesteld ten opzichte van de richtwaarde voor een nieuwe inrichting; dat er geen geluidssanerende maatregelen worden overwogen om aan deze overschrijding tegemoet te komen; dat bijgevolg de beoogde activiteiten niet kunnen worden toegestaan".

Bovenstaande motieven geven op voldoende concrete wijze aan waarom de verwerende partij van oordeel is dat de overschrijding van de richtwaarde inzake geluid ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning onaanvaardbaar wordt geacht. De onredelijkheid van dat standpunt wordt niet aangetoond. Het feit dat voor de beoordeling van de geluidshinder werd uitgegaan

van een gesimuleerd worstcasescenario, tast de wettigheid van de vermelde motieven niet aan.

Het tweede middel is ongegrond.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

9. In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, van artikel 52, 3°, b), van Vlarem I en van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet. Tevens wordt gesteld dat de bestreden beslissing de rechtens vereiste feitelijke en juridisch grondslag ontbeert.

Het middel wordt als volgt ontwikkeld :

"Doordat, de verwerende partij de vergunning weigert omdat de aanvraag niet zou voldoen aan artikel 5 en artikel 8 van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003 onder loutere verwijzing naar enerzijds de ligging in een 'mogelijk overstromingsgevoelig gebied' en anderzijds het negatieve advies van de gemeente Malle;

Dat de zeer concrete en uitvoerige argumentatie van verzoekende partij in het geheel niet wordt ontmoet, en dat evenmin het gunstige advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd ontmoet;

Terwijl, de formele motiveringsplicht zoals uitgedrukt in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 vereist dat de beroepsindiener uit het bestreden besluit de redenen kan afleiden waarom zijn bezwaren niet werden ingewilligd en waarom andersluidende adviezen niet werden gevolgd;

Dat volgens artikel 52, 3°, b) Vlarem I de uitspraak van de Minister een gemotiveerde beslissing moet omvatten van de aanspraken en bezwaren van de indiener van het beroep;

Dat verzoekende partij heeft aangetoond dat de selectie van het terrein als 'mogelijk overstromingsgevoelig gebied' te maken heeft met de gedeeltelijke opvulling van de voormalige kleigroeve, dat hierdoor het terrein thans gekarakteriseerd kan worden als een zeer drassig en waterziek gebied;

Dat verzoekende partij in haar aanvraag en in haar juridische nota voor de GMVC zeer concreet heeft aangetoond dat de volledige opvulling van de kleigroeve tot aan het maaiveldniveau een minder vochtige ondergrond als gevolg zal hebben; dat het milieuadviesbureau MAVA stelt dat de

grondwatertafel na opvulling immers tussen 4 en 5 meter onder het maaiveld komt te liggen; dat ook na de volledige opvulling aandacht voor het watersysteem nodig blijft, reden waarom het huidige ontwateringsstelsel met grachten en vijvers dan ook grotendeels wordt overgenomen; dat in functie van een optimale waterafvoer rondom het volledige terrein ontwateringgrachten voorzien worden met twee vijvers, en zowel het voorste als het achterste deel van het terrein in helling aangelegd zal worden vanaf het midden naar de ontwateringgrachten; dat de infiltratiecapaciteit van de ondergrond volgens het milieuadviesbureau sterk zal verhogen ten opzichte van de huidige situatie doordat de grondwatertafel relatief gezien dieper komt te liggen na volledige opvulling van de kleiuit; dat het ontwateringsstelsel na volledige opvulling dan ook effectief zal kunnen functioneren, hetgeen thans niet het geval is; dat het opvangen water in de ontwateringgrachten en de vijvers immers vlotter kan infiltreren in de ondergrond; dat het milieuadviesbureau MAVA dat de aanvraag heeft voorbereid in het kader van de watertoets dus besluit dat de waterhuishouding van de kleigroeve na opvulling van het terrein sterk zal verbeteren (zie blz. 48-49 van de milieuvergunningaanvraag; zie ook blz. 15-16 corresponderende bouwtoets);

Dat gelet op deze zeer concrete bezwaren die verzoekende partij heeft geuit op het weigeringsmotief m.b.t. de watertoets, de verwerende partij zich qua motivering om de vergunning te weigeren niet kan beperken tot de loutere verwijzing naar het negatieve advies van de gemeente Malle dat op zich overigens weinig gefundeerd is;

Dat dit des te meer klemt aangezien de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) op 14 april 2009 een gunstig advies heeft afgeleverd; dat de VMM in dat advies heeft gesteld dat de geplande activiteit mogelijk een beperkte invloed zal hebben op de grondwaterstroming door de verhoging van de grondwatertafel, maar dit effect uitdrukkelijk niet als negatief heeft ingeschat; dat de VMM zodoende gunstig heeft geadviseerd voor de opvulling met niet-verontreinigde grond die voldoet aan bijlage V van Vlarebo;

Dat de VMM in het kader van het integraal waterbeleid toch een belangrijke rol te vervullen heeft, zodat het onbegrijpelijk is dat de verwerende partij dit advies niet in de besluitvorming heeft betrokken, of minstens uit de formele motivering van het besluit niet blijkt dat dit gebeurt is;

Dat uit de bestreden beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd (vaste rechtspraak Raad van State; zie bijv. R.v.St., nr. 47.050, 28 april 1994, KERRY; R.v.St., nr. 43.272, 10 juni 1993, NV SMET-JET; R.v.St., nr. 42.595, 16 april 1993, NV EXPORT SLACHTHUIS G. DE COSTER en R.v.St., nr. 100.331, 25 oktober 2001, COGHE);

Dat een milieuvergunning niet kan geweigerd worden op grond van een verwijzing naar een weinig concreet onderbouwd advies, terwijl uit niets blijkt op grond van welke argumenten een ander concreet onderbouwd advies ter zijde werd geschoven (R.v.St., nr. 104.990, 21 maart 2002, NENCZEL);

Dat een verwijzing naar een advies dat op zich niet afdoende gemotiveerd is, niet kan doorgaan als een afdoende formele motivering (R.v.St., nr. 165.954, 14 december 2006, DEVRIENDT);

Dat uit het bestreden besluit niet kan worden afgeleid waarom het gunstige advies van de VMM niet kan worden bijgetreden; dat de loutere verwijzing naar het ongunstige advies van de gemeente Malle geen afdoende motivering uitmaakt;

Dat de loutere verwijzing naar het ongunstige advies van de gemeente Malle evenmin een afdoende motivering uitmaakt in het licht van de zeer concrete argumentatie van de verzoekende partij in de aanvraag en in het beroep; dat de formele motiveringsplicht veronderstelt dat er een afdoende antwoord wordt gegeven op de tijdens de vergunningsprocedure naar voor gebrachte aanspraken en bezwaren;

Dat wanneer een exploitant in zijn beroep tegen een weigeringsbeslissing een uitgebreide en concrete argumentatie heeft opgebouwd waarom de vergunning verleend kan worden, de vergunningverlenende overheid de vergunning niet kan weigeren door bepaalde adviezen over te nemen die op zich de ingeroepen bezwaren niet weerleggen (R.v.St., nr. 164.251, 30 oktober 2006, BVBA HEKKENBOUWER);

Dat ten overvloede nog moet worden opgemerkt dat de watertoets er niet toe strekt om te remediëren aan reeds bestaande problemen van wateroverlast; dat er enkel over gewaakt moet worden dat het project zelf geen schadelijke effect op de waterhuishouding zal veroorzaken (R.v.St., nr. 173.482, 12 juli 2007, VANDEKERCKHOVE); dat zoals genoegzaam aangetoond door de verzoekende partij - en niet concreet werd weerlegd in het bestreden besluit - de waterhuishouding op het terrein zal verbeteren na de volledige opvulling van de kleigroeve;

Zodat, het bestreden besluit, door de vergunning te weigeren wegens beweerde strijdigheid met het decreet integraal waterbeleid (watertoets) onder loutere verwijzing naar een negatief advies van de gemeente Malle, zonder dat blijkt waarom de concrete en uitvoerige argumentatie van verzoekende partij en het gunstige en onderbouwde advies van de VMM niet werd gevolgd, de in het middel opgesomde bepalingen en beginselen werden geschonden".

10. De verwerende partij antwoordt dat het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij niet decisieef is over het afwateringsprobleem maar in wezen slechts wijst op de noodzaak om het probleem te onderwerpen aan de beoordeling van de betrokken waterbeheerder, dat het ongunstig advies van de gemeente Malle in haar hoedanigheid van waterbeheerder afdoende gemotiveerd is, dat de zeer grote gevoeligheid voor grondwaterstromingen gebaseerd is op een beoordeling in concreto rekening houdend met de aanwezige lokale omstandigheden, inzonderheid met de aanwezigheid van een nabijgelegen verlaten stortplaats die als "black-point" is geregistreerd, dat de watertoets door de gemeente Malle ook vaststelt dat de opvulling aanleiding zal geven tot afwateringsproblemen van de

percelen in de onmiddellijke omgeving van het op te hogen terrein en dat de verzoekende partij op geen enkele wijze is ingegaan op deze mogelijke impact.

11. De verzoekende partij dupliceert het volgende :

"(...) Zoals genoegzaam aangetoond, vermocht de Minister de vergunning niet te weigeren wegens strijdigheid met artikel 8 van het decreet integraal waterbeleid onder loutere verwijzing naar het weinig gefundeerde advies van de gemeente Malle, gelet op het gunstige advies van de VMM en de zeer concrete bezwaren die door verzoekende partij werden ingeroepen op dit punt en die door het milieuadviesbureau MAVA werden onderschreven.

Verwerende partij kan onmogelijk ontkennen dat de VMM een gunstig advies heeft afgeleverd, en dat de VMM zeer uitdrukkelijk heeft gesteld dat de ophoging een beperkte invloed zal hebben op de grondwaterstroming door de verhoging van de grondwatertafel, maar dat het effect 'niet als negatief (wordt) ingeschat' (sic).

Verwerende partij kan dus niet verwijzen naar het advies van de gemeente Malle op het vlak van de beweerde gevoeligheid voor grondwaterstromingen. Overigens stelt zich de vraag of de beweringen in het advies van de gemeente Malle met betrekking tot het risico op verdere verspreiding van de verontreiniging van het grondwater door de aangrenzende stortplaats nog wel kadert binnen de toepassing van de watertoets van artikel 8 van het decreet integraal waterbeleid. Beweerde verontreiniging van de aangrenzende stortplaats moet in de eerste plaats op het bronperceel worden aangepakt in toepassing van de regeling in het Bodemdecreet en Vlarebo. Er valt hoe dan ook moeilijk in te zien waarom de opvulling van de kleigroeve zou leiden tot een groter verspreidingsrisico van de verontreiniging van het grondwater. Merk overigens op dat dit risico op zeer voorwaardelijke wijze wordt beschreven: 'een verdere verspreiding van de verontreiniging van het grondwater is zeker niet uit te sluiten'. Een risico is uiteraard nooit helemaal uit te sluiten, maar dit betekent niet dat de Minister op grond van dit voorwaardelijk advies kon voorbijgaan aan het gemotiveerde advies van de VMM waarin de invloed van de verhoging van de grondwatertafel op de waterstroming concreet werd nagegaan, en waarin het effect niet als negatief werd ingeschat.

Verwerende partij mocht ook op het vlak van de beweerde invloed van de opvulling van de groeve op de afwateringsproblematiek niet louter verwijzen naar het advies van de gemeente Malle. Dit weinig gefundeerde advies werd immers tegengesproken door de zeer concrete bezwaren van verzoekende partij die door een milieuadviesbureau werden uitgewerkt. In de vergunningsaanvraag en in de juridische nota voor de GMVC werd door verzoekende partij zeer concreet en uitvoerig uitgelegd waarom de waterhuishouding na ophoging zal verbeteren in plaats van verslechteren. Deze zeer concrete bezwaren werden geenszins ontmoet laat staan weerlegd in het advies van de gemeente Malle waarnaar de Minister bij wijze van motivering verwijst".

12. In haar laatste memorie beklemtoont de verzoekende partij dat de Vlaamse Milieumaatschappij een gunstig advies heeft uitgebracht in die zin dat zeer uitdrukkelijk werd gesteld dat de ophoging een beperkte invloed zal hebben op de grondwaterstroming maar dit effect niet negatief werd ingeschat, dat de verwerende partij de milieuvergunning dan ook niet mocht weigeren zonder dit gunstig advies bij haar beoordeling te betrekken, dat de beweerde verontreiniging van de aangrenzende stortplaats niet kadert binnen de toepassing van het decreet integraal waterbeleid maar moet worden aangepakt volgens de regeling van het bodemdecreet en zijn uitvoeringsbesluit, dat noch het bestreden besluit noch het advies van de gemeente Malle aantoonde waarom de opvulling van de kleigroeve effectief zal leiden tot een groter verspreidingsrisico van de verontreiniging van het grondwater, dat zij in de vergunningsaanvraag en in de juridische nota voor de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie concreet en uitvoerig heeft uitgelegd waarom de waterhuishouding na de ophoging zal verbeteren in plaats van te verslechteren, dat deze argumenten niet werden ontmoet, laat staan weerlegd, dat in het gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij wel degelijk iets wordt gezegd over de eventuele overlast op omliggende percelen die het gevolg zou kunnen zijn van de opvulling en dat de invloed op de grondwaterstroming door verhoging van de grondwatertafel moeilijk kan worden beschouwd als een effect dat louter betrekking heeft op het perceel waarvoor de vergunning wordt aangevraagd.

Beoordeling

13. In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de ophoging van het terrein wateroverlast kan veroorzaken voor de omliggende percelen. Ook wordt verwezen naar het negatief advies met betrekking tot de watertoets dat de gemeente Malle, in haar hoedanigheid van waterbeheerder, heeft verleend. Dit advies stelt het volgende :

"Gelet op het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, inzonderheid artikel 8.

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006, tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesperiode bij de watertoets.

Volgens de Vlaamse kaart van de overstromingsgevoelige gebieden blijkt de aanvraag gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het gebied is volgens de kaart grondwaterstromingsgevoelige bodems zeer gevoelig voor grondwaterstroming (type 1). Volgens de geraadpleegde kaart zijn er geen gegevens beschikbaar of het gebied infiltratiegevoelig is.

Overwegende dat volgens de grondwaterkwetsbaarheidskaart het terrein geklasseerd wordt als zeer kwetsbaar.

Overwegende dat dit terrein grenst aan een verlaten stortplaats die als blackpoint geregistreerd is en waarvan bekend is dat ze het grondwater vervuult o.a. met benzeen en zink.

Overwegende dat de bodem zeer gevoelig is voor grondwaterstromingen en dat een verdere verspreiding van de verontreiniging van het grondwater zeker niet uit te sluiten is.

Overwegende dat de Delftebeek haar oorsprong vindt in het betrokken gebied; dat de Delftebeek gevoed wordt door water uit het betrokken gebied.

Overwegende dat de grondwatertafel van het gebied zeer kwetsbaar is zoals vermeld in het Bijzonder Oppervlakedelfstoffenplan en dat opvulling van de groeve aanleiding zal geven tot afwateringsproblemen in de onmiddellijke omgeving. De naastliggende maïsakker bewijst tevens dat het gebied zeker geschikt is voor landbouw op verlaagd niveau mits een degelijke afwerking met voldoende teelaarde en een adequaat afwateringssysteem.

Overwegende dat de gevraagde activiteiten nadelige gevolgen hebben voor het watersysteem en dat de aanvraag bijgevolg niet voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003".

In haar advies wijst de Vlaamse Milieumaatschappij er op dat de verzoekende partij niet ingaat op "de effecten van de geplande situatie op de waterhuishouding van de omliggende terreinen", dat de verhoging van de grondwatertafel en van het afwateringssysteem "kan zorgen voor wateroverlast op de omliggende terreinen" en dat "dit kan beoordeeld worden door de betrokken waterbeheerder".

Wat betreft het risico op wateroverlast op de omliggende percelen bestaat er geen tegenspraak tussen het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij en het advies van de gemeente Malle; in de beide adviezen wordt er immers op gewezen dat de verdere opvulling van de voormalige groeve nadelige gevolgen heeft voor de waterhuishouding van de omliggende percelen.

Dat het effect op de grondwaterstroming in het, globaal gunstige, advies van de Vlaamse Milieumaatschappij niet als negatief wordt aangemerkt, betekent niet dat de verwerende partij van dit advies is afgeweken wat betreft het specifieke risico op wateroverlast.

Het door de verzoekende partij beargumenteerde standpunt dat de volledige opvulling van de kleigroeve tot aan het maaiveldniveau een gunstig effect heeft op de waterhuishouding van de betrokken percelen doordat de infiltratiecapaciteit van de ondergrond sterk wordt verhoogd en het ontwateringssysteem effectief zal kunnen functioneren, sluit niet uit dat de verwerende partij terecht tot de vaststelling kan komen dat dergelijke ingreep negatief inwerkt op de waterhuishouding van de omliggende percelen. Alleszins wordt niet aangetoond dat de aan de verdere ophoging toegeschreven negatieve impact op de waterhuishouding van de omliggende percelen, manifest feitelijke grondslag mist. Evenmin maakt de verzoekende partij aannemelijk dat de verwerende partij op grond van een kennelijk onredelijke uitoefening van haar appreciatiebevoegdheid tot het besluit is kunnen komen dat de verbetering van de waterhuishouding op het terrein in kwestie niet opweegt tegen het verhoogde risico op wateroverlast in de onmiddellijke omgeving.

Het derde middel is ongegrond.

14. Het ongegrond bevinden van het tweede en het derde middel brengt mee dat de bestreden beslissing geschraagd wordt door motieven die op zichzelf de weigering van de gevraagde vergunning afdoende kunnen verantwoorden. Bijgevolg hoeven de overige middelen van het verzoekschrift niet te worden onderzocht omdat deze middelen, zelfs zo ze gegrond zouden worden bevonden, niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien juni tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin